

ΚΟΡΥΤΣΑΣ

ΠΑΝΗΠΕΙΡΟΤΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. Χ. ΣΚΕΝΔΕΡΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ 25 Αὐγούστου 1934

ΚΙΝΗΣΙΣ ΦΑΝΟΛΙΚΩΝ

[illegible]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΛΕΥΚΩΜΑ

Κατ' αὐτὰς ἀρχίζει ἡ ἐκτύπωσις τοῦ «Λευκώματος Βορείου Ἠπείρου». Οἱ ἔχοντες νὰ δημοσιεύσουν, ἄς σπεύσουν.

Πένθη

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΙΣΣΙΟΥ

Πρὸ ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ὁ ἐκ Νυμφαίου κατ' ἐπὶ τοῦ Κωνσταντίνου Μίσσιου ἐν ζωῇ εἶνε ἄ-θλιον θαυμασμοῦ.

Τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον τοῦ Κωνσταντίνου Μίσσιου ἐν ζωῇ εἶνε ἄ-θλιον θαυμασμοῦ.

Ὁ Κωνσταντίνος Μίσσιος ἀπὸ νεαρῶν ἡλικίας ἐπεδόθη εἰς τὴν κατὰ καὶ βαθυμὴν διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἀντιλήψεώς του ἐπέτυχεν νὰ ἀποβῇ εἰδικώτατος εἰς τὸ εἶδος τῶν καπνῶν. Με ἀκατάβλητον θάρρος παλαίον πρὸς τὰς δυσχερεῖς τῆς ζωῆς, κατόρθωσε παραμένων ἐν τῇ ξένῃ ν' ἀποβῇ καπνέμπορος καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην ξένων ὁκτωρ καὶ μονοπωλίων ἄντινα ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἔτων εὐσυνειδήτως καὶ εὐδοκίμως ἀντεπερὶσσεύοντο ἐν Ἑλλάδι.

Παρ' αὐτὸ πολλὰ ἑκατοντάδες καπνεργατῶν καὶ καπνεργατρίων εὐρὺν ἐργασίαν ἐπὶ σειρὰν ἔτων, ἀνακουφίζόμενοι ἐκ τῆς πείνης καὶ δυστυχίας καὶ πάντοτε χάρις εἰς τὴν εὐσυνειδήθειάν του ἡμολύοντο καλλίστα.

Εἰς τὴν τὴν παραγωγὴν προσέφερε τὰς καλλιτέρας πάντοτε τιμὰς εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς ἐκ γενικωτέρων λόγων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ εἰδόσους τῶν καπνῶν ἅπ' ἐνὸς καὶ ἅπ' ἑτέρου λόγῳ τῆς διακρίσεως αὐτὸν ἐντιμότητος.

Εἰς τὴν ξένῃ καὶ εἰς τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως διαδόσας ἀπὸ ἑαυτοῦ μεγάλα ποσότητος καπνῶν διεφύμησε τὰ ἑλληνικὰ καπνὰ.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὁ Κωνσταντίνος Μίσσιος ὑπῆρξε τύπος εὐγενείας, δύο μεγάλα χαρίσματα τοῦ ὑπῆρξαν ἡφιλαλληλίας βοηθεῖ πάντα καὶ ἀγνωστον ἀκόμη εἰς αὐτὸν, ὁ ὅποιος ἐξήτει τὴν ἀρωγὴν τοῦ αἰσθανόμενος ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν διὰ τὰς πράξεις του αὐτὰς χωρὶς σὺνδέποτε νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἀποδοσάντου.

Τοιοῦτος ἐν ὀλίγοις ὑπῆρξεν ὁ Κωνσταντίνος Μίσσιος, ὅστις εἰς ἡλικίαν ἀμάρης καὶ δράσεως προσηλπίσθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλους οἵτινες ἔκλυαν τὴν ἀπόλειάν του.

Εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκονομίαν του ὁ Μακεδονικὸς Ἀστέρ διαβάζει θερμὰ συλλυπητήρια εὐχεται τὴν εὐτυχίαν παρηγορίαν.

οιογραφικὸν ὀρίζοντα.

Τῆς εὐχόμεθα μακροζωίαν ἀναλόγον πρὸς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

Γ. Μ. ΤΣΟΥΡΗ

Μετὰ πραγματικῶς εἰκοσι-νεακοῦ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ

(Γωνία Κεχαγιά καὶ Σμολόνσκου)

Ζητῶν Κανονισμὸν

Ὅσοι ἐδίδαν τὴν πρὸ δέ-κατον ἔτων ἐν Ἀργεῖ Ὀρεστικῇ (Χρονίστη), Καστορίας καὶ διὰ πολυγράφων ἐκδιδομένην «Ἐρευναν» τοῖς τοῖς οὐδ' ὀφθαλμοῦντων, βλέποντες τοιαῦτον, τὸσον καλλισθητικῶς καὶ εὐπαρουσιαστικῶς καθ' ὅλα, ἐν Καστορίᾳ μεταφέρουσαν τὴν ἔδραν τῆς.

Τὸ μικρὸν τοῦ σχήματος, ἡ πολυποίκιλος ὕλη, ἡ ἐξέτασις τῶν τοπικῶν ζητημάτων ἀλλὰ καὶ ἡ καλλισθητικὴ ἐκτύπωσις, καθιστῶσι λίαν συμπαθεῖ τὴν ἀγαπῇ τὴν «Ἐρευναν» δι' ἧς καὶ συγχαίρομεν τοὺς φιλοτίμους καὶ προοδευτικούς κ. κ. Χρ. Δέκκαν ἰδρυτὴν, Ν. Καραθάνον διευθυντὴν, ὡς καὶ τὸν προϊστάμενον τοῦ τυπογραφείου Σεν. Θεοφύλακτον.

Μετὰ χαρὰς ἐπανεῖδον, οἱ ὑποστηρικταί, τὴν ἐκδοσὶν τῆς συναδέλφου ἡ «Ἐπτάνησος» Κερκύρας ἡ ὁποία πρὸ ἔτους περίπου διακόψασα τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀπέδειξεν ἕνα καινὸν εἰς τὸν δημο-

ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΔΡΑΣ ΤΕΙΑΣ ΑΜΟΡΓΟΣ.

Ὅταν γυναῖκα διγνώμῃ κῆ θάλασσα σου μοιάζει

Μιά μέρα θυμοῦς μανητὰ καὶ κύμα τα τρελλὰ

Τὴν ἑλλήν μέρα ξένοιασθι, ἀπάνευθε ἡσυχάζει

Καὶ λάμπουν τα μάτια τῆς χιὰτὶ χαμογελᾷ

Ὅταν γυναῖκα διγνώμῃ κῆ θάλασσα σου μοιάζει

Κάθε ψαρὰς ὀρκίζεται σὲ πόλιν ἢ σὲ χωριό,

«Χειρότερόν ἀπ' τὴ θάλασσα, ποῦ ὁ λαὸς συντράζει

«Κ' ἅπ' τὴν γυναῖκα τὴνκαὶὰ δὲν εἶν' ἄλλο θεριό»

Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΔΡΑΣ ΤΕΙΑΣ ΑΜΟΡΓΟΣ.

Ὅταν γυναῖκα διγνώμῃ κῆ θάλασσα σου μοιάζει

Μιά μέρα θυμοῦς μανητὰ καὶ κύμα τα τρελλὰ

Τὴν ἑλλήν μέρα ξένοιασθι, ἀπάνευθε ἡσυχάζει

Καὶ λάμπουν τα μάτια τῆς χιὰτὶ χαμογελᾷ

Ὅταν γυναῖκα διγνώμῃ κῆ θάλασσα σου μοιάζει

Κάθε ψαρὰς ὀρκίζεται σὲ πόλιν ἢ σὲ χωριό,

«Χειρότερόν ἀπ' τὴ θάλασσα, ποῦ ὁ λαὸς συντράζει

«Κ' ἅπ' τὴν γυναῖκα τὴνκαὶὰ δὲν εἶν' ἄλλο θεριό»

Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΔΡΑΣ ΤΕΙΑΣ ΑΜΟΡΓΟΣ.

Ὅταν γυναῖκα διγνώμῃ κῆ θάλασσα σου μοιάζει

Μιά μέρα θυμοῦς μανητὰ καὶ κύμα τα τρελλὰ

Τὴν ἑλλήν μέρα ξένοιασθι, ἀπάνευθε ἡσυχάζει

Καὶ λάμπουν τα μάτια τῆς χιὰτὶ χαμογελᾷ

Ὅταν γυναῖκα διγνώμῃ κῆ θάλασσα σου μοιάζει

Κάθε ψαρὰς ὀρκίζεται σὲ πόλιν ἢ σὲ χωριό,

«Χειρότερόν ἀπ' τὴ θάλασσα, ποῦ ὁ λαὸς συντράζει

«Κ' ἅπ' τὴν γυναῖκα τὴνκαὶὰ δὲν εἶν' ἄλλο θεριό»

Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΔΡΑΣ ΤΕΙΑΣ ΑΜΟΡΓΟΣ.

Ὅταν γυναῖκα διγνώμῃ κῆ θάλασσα σου μοιάζει

Μιά μέρα θυμοῦς μανητὰ καὶ κύμα τα τρελλὰ

Τὴν ἑλλήν μέρα ξένοιασθι, ἀπάνευθε ἡσυχάζει

Καὶ λάμπουν τα μάτια τῆς χιὰτὶ χαμογελᾷ

Ὅταν γυναῖκα διγνώμῃ κῆ θάλασσα σου μοιάζει

Κάθε ψαρὰς ὀρκίζεται σὲ πόλιν ἢ σὲ χωριό,

«Χειρότερόν ἀπ' τὴ θάλασσα, ποῦ ὁ λαὸς συντράζει

«Κ' ἅπ' τὴν γυναῖκα τὴνκαὶὰ δὲν εἶν' ἄλλο θεριό»

Δ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

СРПСКО-ГРЧКИ РЕЧНИК СЕРВО-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΝΙΚ. ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ

ΠΡΩΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΣΧΟΛ. ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΑΙ ΕΥΕΛΠΤΙΩΝ

“ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ,”

ΔΕΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΠΙΣΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ 16 ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΟΛΕΜΙΚΗ-ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ
ΑΝΕΜΟΠΟΡΙΑ

ΤΑ ΠΛΕΘΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΑΝΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΡΑΧ. 5

ΜΙΧΑΗΛ Β. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ-ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ: 10-12 Π. Μ. καὶ 4-7 Μ. Μ.

ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 7 ΑΘΗΝΑΙ

ΖΥΘΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΝΕΟΝ

“ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ,”

ΓΩΝΙΑ ΣΑΤΩΡΙΑΝΑΟΥ-ΔΡΟΥ 14
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΑΘΗΝΑΙ

Εχει τὴν καλύτεραν Κουζίνα

Ἐάν μὰς ἐπισκεφθῆτε θὰ γίνεταί πελάται μὰς

ΑΣΦΑΛΩΣ

Θὰ φάτε καλὰ

Ὁμιλοῦμεν ὑπευθύνως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΘΕΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΘΕΟΦΥΛΑΚΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ

Ἀθήναι

Τὸ καλύτερον φροντιστήριον διὰ τοὺς ὑποψηφίους τῶν διαφόρων Στρατιωτικῶν Σχολῶν, Πολιτικῶν Πανεπιστημίων κλπ.

Ξενοδοχεῖον

ΔΙΕΘΝΕΣ

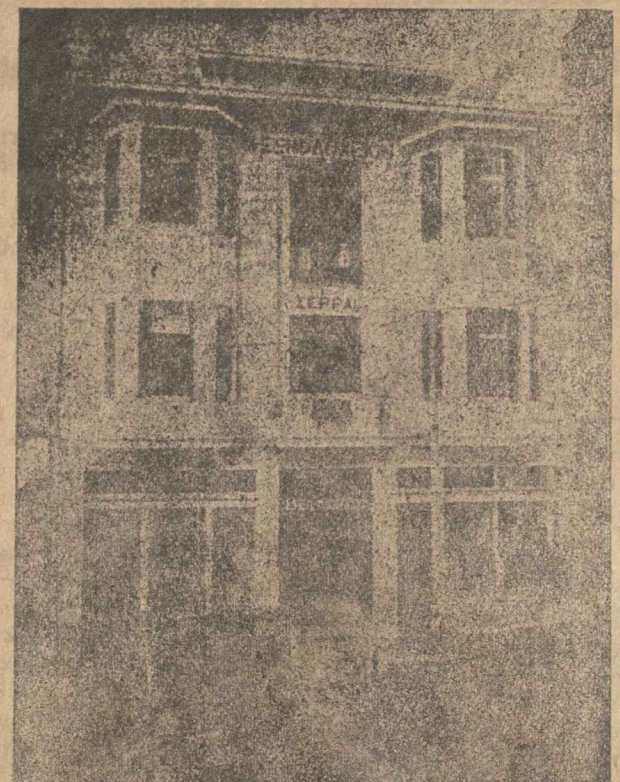
Τὸ καλύτερον καὶ ἀριστοκρατικώτερον,
Γωνία Δελαπόρτα-Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΙΜΟΥ

ΦΛΩΡΙΝΑ

“ΑΙ ΣΕΡΡΑΙ,”

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥΣ ΣΕ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικὰ καὶ ὑποθεματικὰ Δρ. 1,205,000,000
Καταθέσεις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1933 8,794,000,000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθῆναις.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ἐν Αἰγύπτῳ: Κάιρον, Ἀλεξάνδρειαν, Ζαχαρίαν.
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐντελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικῆς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὁρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρόωγὴν ὑψηλὴν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμιευτηρίῳ) μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK
51 MAIDEN LANE

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφέροντος μὲ τὸν νόμον τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς ἐξουσιοδότησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα Δολ. 1,500,000

Νέον ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

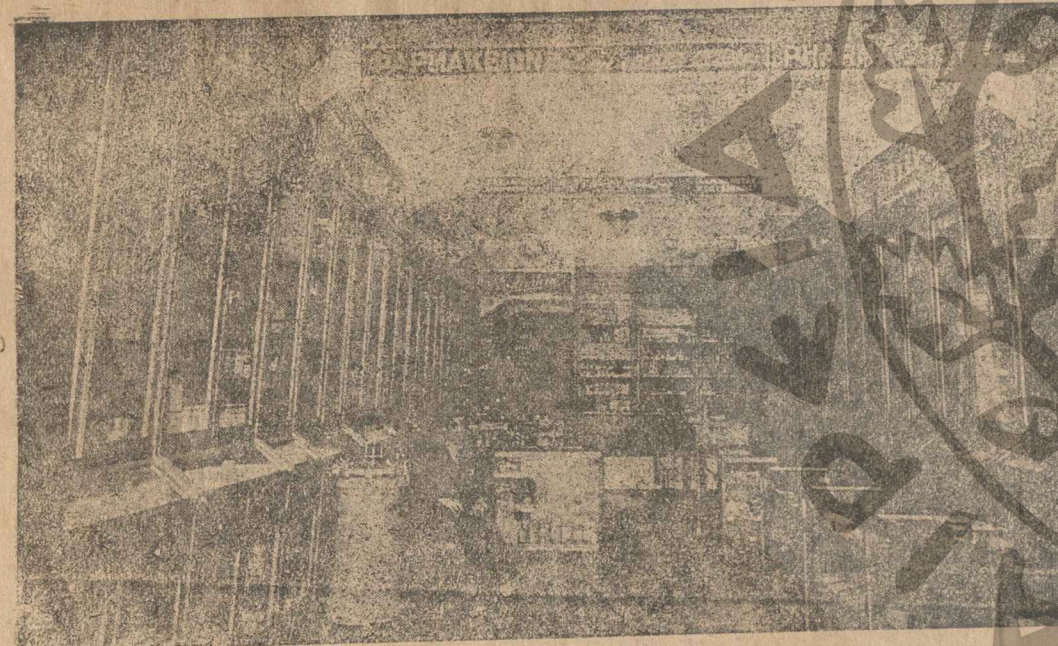
“ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ”

Κέντρον τῶν ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ
Σόλωνος 77—Ἀθήναι

ΕΙΔΗ ΝΕΟΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΠΑΝΤΕΛΗ ΒΛΑΣΗ
ΦΛΩΡΙΝΑ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΕΡΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 14-ΑΘΗΝΑΙ

Φαρμακείον

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ Γ. ΛΟΥΚΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Μεγάλου Ἀλεξάνδρου 60

ΑΤΕΛΙΕ
ΝΕΟ

ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 25
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑΙ ΚΑΙ
ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

108 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Διὰ πάσαν συναλλαγὴν σὰς ἀποτανθῆτε
ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτάς.

Η ΖΥΜΗ ‘ΒΙΟ.

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν κ.κ. ἀρτοποιῶν καὶ καταναλωτῶν ἐν γένει ζύμης (μαγιάς) ἐν τῇ Παροναξίᾳ ὅτι ἀποκλειστικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Νάξῳ τῆς Ζύμης «ΒΙΟ» εἶνε ὁ Ἐμπορικὸς Οἶκος Β. ΓΕΡΟΝΤΑΚΗ, εἰς δὲ δὲον νὰ ἀπευθύνωνται καὶ θὰ εὐρίσκουν πάντοτε ζύμην ἡγυγμένην ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἰδίᾳ φρεσκότητος.

Ἰδιαίτερος ἐπιστάτης ἡ προσοχὴ τῶν καταναλωτῶν, διότι ἐκκυκλοφόρησαν καὶ ζυμαὶ κατωτέρας ποιότητος καὶ λόγῳ τῆς ἀληθείας τῶν, τοποθετοῦνται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐμπόρων εἰς τὰ κενὰ κυτία τῆς «ΒΙΟ» πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἀγοραστῶν.

Ἀποφύγετε τὴν ἀγορὰν Ζύμης ἀπὸ ἄλλων ἐκτὸς τοῦ ἀντιπροσώπου μὰς κ. Β. ΓΕΡΟΝΤΑΚΗ.

Προσπάσθε πάντοτε τὴν Ζύμην «ΒΙΟ» ποὺ εἶνε Α. ΚΑΤΑΓΩΓΙΣΤΟΣ εἰς ποιότητα καὶ ἀπόδοσιν.
ΑΝΩΝΥΜΟΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ «ΒΙΟ»

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ο Κ. ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πώς ζή και πώς εργάζεται ο δημοφιλής-
στερος Ήπειρώτης συγγραφέας.—Ποιον
τὸ τελευταίον του έργον

ΤΟΥ ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕ-
ΨΑΝΤΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Στὴν ἡσυχίαν τῆς ἀκρίνης συνοικίας εἶναι μιὰ φωλιὰ πού μέ-
σα κάθεται ἕνας σύγχρονος Μαι-
κήνας, ἕνας καθ' ἄλλο παρὰ μι-
σωνεϊστής, ἕνας σκαπιανέος τῶν ἐλ-
ληνικῶν γραμμάτων ἀπὸ τοῦς ὀλί-
γους. Μόνον οἱ Πελαργοὶ—λευχει-
μοῖντες Πατριάρχαι τοῦ Ἀέρος
χτυποῦν τὴς καλλιεχνικῆς ἐκείνης
κίπτετους. Καὶ ἔχουν τόσο πολ-
λοὺς τὰ Γιάννια. Ἐχουν κατα-
κτῆσαι κυριολεκτικῶς τὴς καμ-
νάδες τοῦ Γιαννίου. Καὶ στὴν
πὺρ ψηλοτέρη καμινάδα τοῦ σπη-
τιοῦ τοῦ κ. Χρηστοβασίλη, ἔχουν
στήσει οἱ ἄθλιοι τὸ μέλαθρό τους.
Εἶναι τόσον συμπαθητικὸ φίλοι.
Κακοὶ ὅμως ἔνοικοι!! Δὲν ἐν-
νοοῦν τὰ πληρώνον δεκάρα...

Πῶς ζή ὁ κ. Χρηστοβασίλης;
Εἶναι μιὰ ἐρώτησις πού ἐρχεται
στὰ χεῖλη κάθε ἀνθρώπου, ὁ ὁ-
ποῖος παρακαλοῦνται τὴν φιλολο-
γικὴν μας κίνησι, καὶ τὴν ζωὴ τῶν
συγγραφέων μας.

Εἶναι ἀμεικτότατος καὶ κρατεῖ
μὲ σθένος τὰ γέμια; ΣΟΔΟΚΛΗΡΩΝ
το κυμωδῶν χρόνι ν μόνον ὁ σε-
βαστός μου Πρόεδρος τῆς Ἀκα-
δημίας κ. Καμπούρογλου τὸν περ-
νάει—οἱ ὅποιοι ἐπιμόως ζητοῦν
νὰ τὸν ρέξουν κάτω.

Εργάζεται ὅσον οἱ δεῖς ἄλλος
διανοούμενος. Αἱ ἀσχολίαι του πο-
λυπληθεῖς εἶναι λογοτεχνικαί, δη-
μοσιογραφικαί ἐν γένει καὶ πολι-
τικῆς φύσεως. Οὐτε δευτερολεπ-
τον δὲν διαθέτει διὰ διασκέδασιν
ψυχαγωγικὴν.

Τὸ πρῶτ' σηκώνεται πολὺ γρή-
γορα ἀσχολεῖται μὲ δημοσιογρα-
φικὰς ἐργασίας καὶ μὲ ἄλλες ὑπο-
θέσεις. Τὸ γραφεῖον του εἶναι
γραφεῖον διεκπεραιώσεως παντὸς
εἶδους ὑποθέσεως. Ἀκολουθῶς
βρίσκει καιρὸ νὰ διαβάσῃ τὴς Ἀ-
θηναϊκῆς Ἐφημερίδας καὶ τὴς
Γιαννιτικῆς. Ρίχνει ἕνα βλέμμα
στὴν «Ἠπειρὸν» νὰ ἴδῃ τὶ τοῦ
γράφουν τὰ «Παιδιά» ὅπως ἀπο-
καλεῖ τοὺς ἐκδότας τῆς καὶ μετὰ
τὸ φαγητὸ θὰ ριχτῇ στὴ δουλειά.
Τὸ μεσημέρι δὲν ἡσυχάζει. Γρά-
φει. Ἀσχολεῖται μὲ τὴ συγγραφὴ.
Ρίχνει καμμιὰ ματιὰ σὲ προηγού-
μενα χειρόγραφα διὰ τὰ ὁποῖα
ποῖε, ἀντιγράφει παλαιὰ του ἔρ-
γα καὶ τὰ «ξανανιώνει» ἢ σὺρει
γραμμὰς νέων δημιουργημάτων.
Γιὰ νὰ τὸν διευκολύνωμεν τοῦ
ἀντιγράφωμεν καὶ ἡμεῖς μερικὰς
σελίδας ἀπὸ ἕνα παλαιὸ του ἔργο
«τὸ Παιδαγωγικὸν ἢ «Χριστὸς καὶ
Μωχάμετς» ἕνα ἀπὸ τὰ τραγι-
κώτερα καὶ συνταρακτικώτερα
δράματα του, τοῦ ὁποῖου ἡ ὑπε-
ρθεῖς ἐξελλίσσεται ἐν Λεβαδείῃ Ὁ-
λύμπου κατὰ τὸ 1793 καὶ ἔχει ἐν
συντόμῳ ὡς ἑξῆς:

Ὁ υἱὸς τοῦ ἀρματοῦ τοῦ Ὁ-
λύμπου Τσάρα Γιάννης ἀρπάξε-
ται ὑπὸ τῶν Γενισαράκων μετο-
νομάζεται Χασάνης.
Μετὰ ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια ὁ Χα-
σάν, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ ἔγινε
Γενισαράκης σὲ μιὰ συμπλοκὴ
μὲ τοὺς κλέφτας τοῦ Ὀλύμπου
φονεύει τὸν πατέρα του ὁ ὁποῖος
ἀναγνώρισας τὴν υἱὸν του δὲν
προέβαλε ἀντίστασιν.

Περνᾶνε ἄλλα κάμπι σα χρόνια
Ὁ ἀλλαξοπιστήσας υἱὸς τοῦ Γερῶ
Τζάρα οὔτε συνείδησιν δὲν εἶχε
τοῦ ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον εἶχε
διαπραξεί.

Σὲ μιὰ ἄλλῃ συμπλεκτικῇ περι-
κλίνεται αὐτὸς μὲ τὴν γενιτσάρ-
αρχίαν τοῦ ἀπὸ τὸν γενναῖον διὰ-
δοχον τοῦ Τσάρα Νίκον καὶ ἀδελ-
φόν του.

Συλλαμβάνεται. Γίνεται ἡ ἀ-
νεγνώρισις ὑπὸ συνθήκας τραγι-
κάς.

Ὁ Χασάν ἔφερε σταυρὸν καὶ
τίτλον αὐτοῦ «Γιάννης» ἐκ χειρὸς
μείνεν εἰς τὸν βροχίονά του. Μα-
ρτὼν οὐκ ἦτο πατραλίας αὐτο-
κτονεῖ...

Αὐτὸ εἶναι τὸ γινάλε τοῦ δρά-
ματος. Ὁ κ. Χρηστοβασίλης περ-
νάει μιὰ ζωὴ ἥσυχον στὴν θρυλι-
κὴ Πόλιν τῆς Φροσύνης, τὴν ὁποῖ-
αν τόσον ἀριστοτεχνικὰ μᾶς ἀπει-
κόνισεν ἐν μέσῳ προσφίλων του
δὲν τὸν!

ΔΕΚΟΣ ΜΑΜΜΟΠΟΥΛΟΣ
(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Ἀπεινόντες εὐχοριστίας διὰ
τοὺς φίλους οἵτινες ἐσπευσαν νὰ
ἐξοφλήσιν τοὺς λογιζισμούς
των, διευκολύνοντες καὶ τὴν ἐκδο-
σιν τοῦ «Πελασγοῦ» κατὰ τὰς κρι-
σίμους ταύτας οικονομικὰς περι-
στάσεις, ἀλλὰ καὶ τοῦ «Δευκό-
ματος» τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἤδη
καὶ τοῦ «Ἡμερολογίου» 1935 τὸ
ὁποῖον μετὰ δύο μῆνες τίθεται
ὑπὸ τὰ πιεστήρια, καυτηριάζομεν
τὴν διαγωγὴν (εὐτυχῶς ὀλίγων),
μικρὼν τὴν ψυχὴν καὶ τὸν χαρα-
κτῆρα, τοὺς ὁποῖους μολοῦντὰ τὰ
γραφεῖα μας τοὺς ἔχουν ἐνυπ-
νηρήσει, ἐκώφευσαν εἰς τὴν παρά-
κλησιν ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς στήλης
ταύτης καὶ δι' ἰδιαιτέρων ἐπιστο-
λῶν, ἐπικαλεσθέντες ἐπὶ τέλους
καὶ αὐτὴν τὴν τιμὴν τῆς ὑπογρα-
φῆς των. Ἐπροτίμησαν νὰ φέ-
ρουν τὸν ἐκωνεῖδιστον τίτλον, ἀν-
θρώπων ἐκτὸς τιμῆς, παρὰ νὰ
ἐξοφλήσιν τὸν ἀσημαντὸν λογα-
ρισμὸν των.

Τὰ δνόματα τῶν τοιούτων θὰ
φέρωμεν εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβαστοῦ
Κοινοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐπομένου φύλ-
λου, ἐνάγοντες αὐτοὺς συγχρόνως
εἰς τὴν δικαστήρια, ὅπου καὶ δη-
μοσίᾳ θὰ ἀποδειχθῇ ὁ ἐνιμὸς (1)
χαρακτὴρ των.

Ἡ Διεύθυνσις

ΛΕΥΚΩΜΑ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τέλειον εἰς ἐμφάνισιν, ὡραῖον
ἐν τῷ συνόλῳ, καλλισθητικῶς ἐκ-
δοθέν, ἐξῆλθε προχθὲς τῶν
πιστηρίων τὸ «Λεύκωμα Βορ. Ἡ-
πειροῦ» μὲ ἄνω τῶν 100 εἰκόνων
διαφόρων ἡραϊκῶν φυσιολογικῶν
τοῦ «Βασιλευργατοῦ» Ἀγῶνος
καὶ τοποθεσιῶν ἐνθα διεξήχθη ὁ
ἀγὼν ἐκεῖνος.

Πωλεῖται εἰς τὰ καλὰ βιβλιο-
πωλεῖα, καὶ παρὰ τῷ ἐκδότῃ κ.
Κων. Χ. Σκενδέρη, Σοφοκλέους
9.—Ἀθήναι. Τιμὴ:

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρ. 40

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δολλ. 1/2.

ΙΣΤΑΜΠΟΛ Η ΙΣΛΙΑΜΠΟΛ

Ἀξίτιμε κ. Σκενδέρη
Ὅταν ἐπ' ἀρκετὸν ὑπηρετήσας
εἰς τὴν πατρίδα σας Κοριτσάν ἐ-
πὶ Τσερκοκρατίας ὡς δικαστής,
παρηκολούθουν ὑμᾶς εἰς τὴν ἀ-
νάπτυξιν τοῦ ἔμπορίου, ὡς ἐθαύ-
μαζα διότι σὺν τῇ ἐξυπηρετήσῃ
τοῦ Κερδῶου Ἑρμοῦ, ἐξυπηρετοῦ-
σατε καὶ τὸν λόγιον τοιούτον,
φαίνεται ὅτι σπάνιον. Διότι
ἡ Θεὸν, ἡ Μοῦσάν.

Δὲν ἐγνώριζα διὰ κατέχετε τό-
σον βαθεὺς καὶ τὴν τουρκικὴν
γλῶσσαν ἢ μᾶλλον τὴν τόσον δύ-
σκολον καὶ λοβρινυθὰδη τουρκο-
δραβή—περσικὴν φιλολογίαν, ἢ
ὁποῖα ἀπεβαίνει πρὸς ἔσποιον
τῆς γεραῆς καὶ αἰνέβιου Μεγ.
τοῦ Γένους Σχολῆς ἐκ τῆς ὁ-
ποίας ἀπεφοιτήσατε.

Εἶσθε ἀξίος ἐπαίνων, διότι ἐδώ-
σατε ἀφορμὴν εἰς μιὰν φιλολο-
γικὴν σιζήτησιν περὶ τῆς κατὰ τὸ
τουρκικὸν ὀνομασίας τῆς πολυ-
θρύλλητον Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ γνώμη τοῦ κ. Παπαμιχολο-
πούλου εἰς ἣν σιζιτῆται καὶ ὁ
φίλος σας κ. Τζελάτης, περὶ τῆς
τοιρικμαθείας καὶ συνεπῶς ἀρμο-
διότητος του νὰ κρίνῃ ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τῆς ἐτυμολογίας τῆς
λέξεως Ἰσταμπόλ, ἀμφιβάλλω.
Εἶναι τελείως ἐσφαλμένη. Ἀλλὰ
καὶ ἡ ἡμετέρα ὀλίγον βεβιασμένη
ὁρθὴ γορματικῶς μετὰ τὴν συγ-
κοπὴν τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυ-
μίας Γιὰ τῆς λέξεως Γερ, λέγε-
ται Ἰσλιάμ μπόλγερη.

Κατὰ τὸν καθηγητὴν μου ἐν
τῇ Σχολῇ τῶν Πολιτικῶν Ἐπι-
στημῶν Κων/λεως καὶ διακεκρι-
μένον ἱστορικὸν Ὁσμάν Μπένη.
ἡ λέξις εἶναι σύνθετος ἐκ τῆς Ἰ-
σλιάμ καὶ τῆς ἑλληνικῆς Πό-
λις, ἐνέειπεν: Διότι μετὰ τὴν ἄ-
λασιν ἢ Κων/λις εἶχεν ἐπικληθῇ
ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Τουρκοπόλις
καὶ κατὰ μίμησιν. Τὴν εἶχαν ἐπο-
νομάσει Ἰσλιάμπολιν καὶ οἱ
Τοῦρκ. Ἡ Τηρῆαν καὶ νομίσματα
καὶ μάλιστα χρυσά, (φλωίτ) ὡς
γράφετε, φέροντα τὴν λέξιν Ἰσλα-
μπόλ. Τοῦτο εἶναι ἀναμφισβή-
τον.

Ὅπως ἡμετέρος
Δημ. Ἀφθαιδῆς, δικηγόρος
καὶ ἐπὶ Τουρκικῆς Διοικήσεως,
ἀνώτερος Δικαστής.

Ο ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

Μετὰ λύπης μας πληροφοροῦ-
μεθα διὰ τὸ «Ἀνεξάρτητος» πό-
λεως μας, ἐδημοσίευσεν εἰς εἰδὴ ἀν-
ταποκρίσας: κατὰ τὴν καθάπτι-
μον τῆς δράσεως τοῦ Προξένου
Ἀργυροκαστροῦ κ. Μηλιαρέση.

Ὁ ἄξιος τοῦ καθηκόντος καὶ
τῆς ἀπιστολῆς τοῦ ὑπάλληλος ὁ
ὅς ὡς εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνω-
ρίζομεν καὶ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀλ-
λὰ καὶ ἐκ διαφόρων ὀξιοπύστων
πληροφοριῶν, ὁ κ. Μηλιαρέσης
διὰ τὴν ἐθνικὴν του δράσιν εἶναι
ἄξιος παντὶς ἐπαίνου. Διὰ τοῦτο
τὸ σύνολον τῶν ἐνεργειῶν του,
διὰ τῶν ὁποίων καταβάλλει πᾶ-
σαν προσπάθειαν ὅπως φανῇ ἡ
τάξις τῶν προσδοκίων τοῦ κρά-
τους καὶ τῆς Πατρίδος ἥτις τῆς
ἐνεπιστεύθη τὴν θέσιν ταύτην,
τὴν ὁποῖαν τόσον ἐπαξίως κατέχει.

Εἶναι προσανατολισμένον πρὸς
τὸ καθήκον του.

Μία τοιαύτη συκοφαντία δὲν
εἶναι δυνατόν νὰ φθάσῃ τὸ ἀνά-
στημα τοῦ κ. Μηλιαρέση.

ΜΙΑ ΕΩΛΟΣ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Ἐπίσκοπος Συννάδων Χρι-
στόφορος Κίσης, τυγχάνει εἰς ἕκ-
τῶν μαθητῶν τῆς Θεολογικῆς
Σχολῆς. Ἐκεῖ εἰς τὸ πτυχίον του
τὸ πρῶτον ἀρίστα τῆς τάξεως
του. Ἐκεῖ γεννηθῇ εἰς τὸ Βερά-
τιον τῆς Ἀλβανίας. Διακρίνεται
διὰ τὴν πείραν του ἐν τῇ ἐξασκή-
σει τοῦ Ποιμαντορικοῦ τοῦ Ὑ-
πουργήματος. Διὰ τῶν ραδιο-
γυῶν τοῦ Βησσαρίωνος Τζοβ-
νῆ, ὅστις ἐθεώρει ἐπικίνδυνον ἀν-
τίπαλον τὸν Χριστόφορον Κί-
σην, ἐνεκλείσθη ὁ τελευταῖος ὁ-
τός ἀνευ οὐδενὸς λόγου καὶ ἀνευ
ἐυδεμίας διαδικασίας εἰς τὴν ἐν
Μουζακίᾳ Ἱ. Μονὴν Ἀρδευσούσης.
Ἐγκλειστος ἐκεῖ ὢν, ἐκλήθη πρὸ
ἔτους ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἀρ-
χιεπισκόπου τῆς χώρας, τοῦ ὁποῖου ἀ-
πολαμβάνει τὴν ἀμέριστον ἐκτί-
μωσιν καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν
Μητροπολιτικὸν Ὁρόνον Κορυ-
τσᾶς, ὃν ἄλλοτε ἐκλέγας Δόροδο-
ὁ Εὐελπίδης, τελευταῖος δὲ ὁ Κορ-
ντοῦς Γερμανὸς (νῦν πρ. Λαγ-
καδῆ). Ἐν μέσῳ ἀφαντάστου συρ-
ροῆς τοῦ λαοῦ Κορυτσᾶς, ἐγένετο
δεκτὸς ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἐν πομ-
πῇ θρησκευτικῇ συγκινοῦσῃ καὶ
αὐτοῦς τοὺς Τουρκαλβανούς, ἐγκα-
θιδρύθη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν
Ὁρόνον Κορυτσᾶς, ἀναγνωσθέν-
τος τοῦ σχετικοῦ Βασιλικοῦ Δια-
τάγματος, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Βασι-
λεὺς τῆς Ἀλβανίας Ἀχμέν Ζω-
γίου ἐναπετύπωσε τὸν σεβασμόν,
τὴν ἀφ' οἷσιν καὶ τὴν εὐλάβειαν
πρὸς πᾶν ἱερὸν θέσμιον τὸ ὁποῖ-
ον συνδέεται πρὸς τὴν θρησκείαν
τῶν ὑψηλῶν του.

Καθ' ἃ βεβαιῶσι ὁμογενεῖς ἐ-
σχάτως ἐλθόντες ἐξ Ἀλβανίας, ὁ
Ἐπίσκοπος Συννάδων κ. Χριστό-
φορος ὡς Μητροπολίτης Κορυ-
τσᾶς ἐξυπηρετεῖ σήμερον οὐδιω-
δεστάτας ἀνάγκας τῆς Ἐπαρχίας
ἐκεῖνης, ἢ ὁποῖα ἀφῆθη βορὰ λυ-
κῶν ὑπ' αὐτὸν ἀκριβῶς ἐκείνων,
οἱ ὁποῖοι μετὰ ἐν ὀλόκληρον ἔ-
τος, σήμερον ἐσκέφθησαν—ἀραγε
μόνοι των ἢ τῇ ὑποκινήσει ἄλλων
ἐνδιαφερομένων ἀμέσως διὰ τὴν
καθαίρεσιν τοῦ Κίσης;— νὰ λά-
βωσι μέτρα Κανονικά! Ὁ Χρι-
στόφορος Κίσης κατὰ τὰς ἐξ Ἀλ-
βανίας εἰδήσεις εἶναι ὁ ἐνδεδειγ-
μένος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἀλβανίας. Οὐδεὶς δὲ
δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν
ἀφοσίωσιν του πρὸς τὸ ἐνταῦθα
Ἐκκλησιαστικὸν Κέντρον διατε-
λέσαντος μαθητοῦ τῆς Θεολογί-
κῃς Σχολῆς. Ἀς μὴ λησμο-
νῶμεν διὰ πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα
κατακραυγάζοντων κληρικῶν ἐὰν
ἐθίσκοντο εἰς τὴν δυσχερῆ θέσιν
εἰς τὴν ὁποῖαν ἐθροῖν ὁ Χριστό-
φορος Κίσης, θὰ ἔπραττον πολ-
λὴν βοήθειαν, ὡς δὲν δύναται νὰ
ἀρνηθῇ τὸ ὅτι αὐτοὶ οἱ κατὰ τοῦ
Παπᾶ Εὐδύμη σήμερον ἀγρίως
καταφερόμενοι, εἶναι οἱ κυρίως
ὑπεύθυνοι δημοῦ τῶν πρὸ
ἔσων τοῦ Παπᾶ Εὐδύμη.

Ὡς ἀποστέλλω τὰς ὀλίγας ταύ-
τας γραμμὰς ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ
τοῦτον ζητήματος μὲ ὅλον τὸν
πόνον τῶν ὁποίων μισθώομαι
πρὸς τὸ ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικὸν
μας Κέντρον, τὸ ὁποῖον ἡ μυο-
πία καὶ τὰ ἀνθρώπινα πάθη ὡλή-
γησαν εἰς τὴν ἀβυσθόνην κα-
τάστασιν, γνωστὴν καὶ εἰς τοὺς
αὐτοὺς ἀρμοδίους Ἐκκλησιαστι-
κοὺς καὶ πολιτικοὺς, ἀλλὰ καὶ
πρὸς τὴν ἡμῶν ἀδελφὴν ὁρδο-
ξον Χριστιανικὴν πληθυσμὸν τῆς
Ἀλβανίας.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ "ΚΕΡΚΥΡΑΣ,"

Δι' ὁγδόην φοράν μᾶς δίδεται ἀ-
φορμὴ ὅπως εὐφημον μνείαν κά-
μωμεν καὶ τὸν μέγαν ζῆλον καὶ
τὸν ἀκραφὴν πατριωτισμόν, ἐπα-
νέσωμεν, μᾶς μικρὰς τὸ δέμας,
ἀλλὰ μαχητικῆς συναδέλφου Κέρ-
κυρας. «Δύναμις» ἦτις μετὰ δύ-
νάμειος σπανίας ὄντως ὑπερασπί-
ζεται τὰ γενικά τῆς πατρίδος τῆς
συμφέροντα μὴ ἐπηρεαζομένη μῆ-
τε ἀπὸ κομματικὴν συμπάθειαν,
μῆτε ἀπὸ τοιαύτην ἀντιπάθειαν,
ἀφιερῶσάσης τὴν δυνάμειν τῆς καὶ
ὑπαρξίν τῆς εἰς τὴν ἐξυπηρετήσιν
τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου.

Συγχαίροντες τὸν φιλότιμον συ-
νάδελφον κ. Ἰω. Ζαφειρόπουλον,
εὐχόμεθα αὐτῷ ὅπως πάντοτε δύ-
ναμιν ἀντλή ὅχι ὡς ὁ Ἀνταῖος
ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν «Δύ-
ναμιν» τοῦ, στηριζόμενος ἐπίσης
ἐπὶ τῆς δυνάμειος καὶ ὑποστηρί-
ξεως τῶν συνδρομητῶν του καὶ
τῆς ἐκτιμῆσεως τῶν ἀναγνωστῶν
τῆς.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΕΚ ΤΗΣ ΒΥΜΟΣΟΦΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΩΤΗ

Καὶ ἐν ἀπὸ τὰ πολὺ εὐστοχα
τοῦ τοῖς πᾶσι ἀγαπητοῦ καὶ σε-
βαστοῦ Ἡπειῶτιν λογογράφου,
ποιητοῦ, πολιτευτοῦ (καὶ ἑκατόν
κ. τ. π. ἂν προσθέσῃ κανένας,
εἶναι λίγα), κ. Χρ. Χρηστοβασίλη-
ν ἡ «Ἀγροτικὴ ἐγκυκλι-
οποιΐα» παραλαβοῦσα, ἕνα δημο-
σίευμα τὴν σεβαστοῦς ιστοριογράφου
δημοσιεύσας, δὲν ξεύρομεν πού,
καὶ ἀναδυσσεύσας τοῦτο, πρὸ
τοῦ δνόμι τὸς του, ἔδωκε σταυρὸν
(+) σημειῶν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἔχει
πείσει τὰ πέταλά του.

Ὁ Γέρω—Ὀλυμπος ὅμως ὅπως
πολὺ εὐρυκῶς τὸν δνομαζει ἢ κυ-
ρία. Δαβαροῦκα (σχετικῶς γράφο-
μεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον
τοῦ Πελασγοῦ) διαμαρτυρούμενος
γράφει τὸ ἑξῆς:
Ἀκόμα δὲν ἀπέθανε καὶ ἂ-
νάψαν τὰ κηρία μου.
Κι' ἔναν Σταυρὸν μευ βέ-
λανε ζερβιά ἀπὸ τ' ὄνομά
μου.
Κι' ἔαν ἔχτῃς δέπεθανε, αὐ-
ριο θὰ πεθάνω.
Κι' ἕνας Σταυρὸς θενὰ στη-
θὴ στὸν τάφον μου ἐπάνω!

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Τὸ νεωστὶ ἱδρυθέν Σωματεῖον
«Ἑνωσις Βιομηχάνων κατεργασίας
ξύλου» προχθὲς εἶχε τῆς ἀρχαι-
ρησίας του κατὰ τὰς ὁπίας τὸ
Δ. Συμβούλιον κατηγορήσῃ ὡς
ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ κ. Θεοφ. Κολέ-
στας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Τηλ.
Μαλακᾶς, Γ. Γραμματεὺς ὁ κ.
Δαμ. Μενέγις ταμίης ὁ κ. Ἰω-
σὴφ Πανδερουδῆς, καὶ Σύμβου-
λοι οἱ κ. κ. Ἰω. Καραβίτης, Ἰω.
Βιμβραδῆς, καὶ Ἰ. Παπαδάτος.
Γοὺς εὐχόμεθα πρὸς.

Ἰσως δὲν προχωρήσουν οἱ ἐν-
ταῦθα διευθύνοντες τὴν Ἐκκλη-
σίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς κατὰ
ῥέσεως. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐνδεδειγ-
μένον διὰ τοῦς προσημένους, ὡς
συνεπῶς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ ὁρθοῦς Ἐκ-
κλησίας.

Ἰσως δὲν προχωρήσουν οἱ ἐν-
ταῦθα διευθύνοντες τὴν Ἐκκλη-
σίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς κατὰ
ῥέσεως. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐνδεδειγ-
μένον διὰ τοῦς προσημένους, ὡς
συνεπῶς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ ὁρθοῦς Ἐκ-
κλησίας.

Ἰσως δὲν προχωρήσουν οἱ ἐν-
ταῦθα διευθύνοντες τὴν Ἐκκλη-
σίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς κατὰ
ῥέσεως. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐνδεδειγ-
μένον διὰ τοῦς προσημένους, ὡς
συνεπῶς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ ὁρθοῦς Ἐκ-
κλησίας.

Ἰσως δὲν προχωρήσουν οἱ ἐν-
ταῦθα διευθύνοντες τὴν Ἐκκλη-
σίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς κατὰ
ῥέσεως. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐνδεδειγ-
μένον διὰ τοῦς προσημένους, ὡς
συνεπῶς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ ὁρθοῦς Ἐκ-
κλησίας.

Ἰσως δὲν προχωρήσουν οἱ ἐν-
ταῦθα διευθύνοντες τὴν Ἐκκλη-
σίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς κατὰ
ῥέσεως. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐνδεδειγ-
μένον διὰ τοῦς προσημένους, ὡς
συνεπῶς καὶ πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ ὁρθοῦς Ἐκ-
κλησίας.

Ἰσως δὲν προχωρήσουν οἱ ἐν-
ταῦθα διευθύνοντες τὴν Ἐκκλη-
σίαν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς κατὰ
ῥέσεως. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἐνδεδειγ-
μένον διὰ τοῦς προ